

Sånger /

Berg, Johan August,

81 A Br.

National Library
of Sweden

Vitt Sv
105 (102)

SÅNGER

AV

BLINDE J. A. BERG
I FJUGESTA

PRIS 25 ÖRE.

Örebro 1910. Örebro Nya Tryckeri-A.-B.

SÅNGER

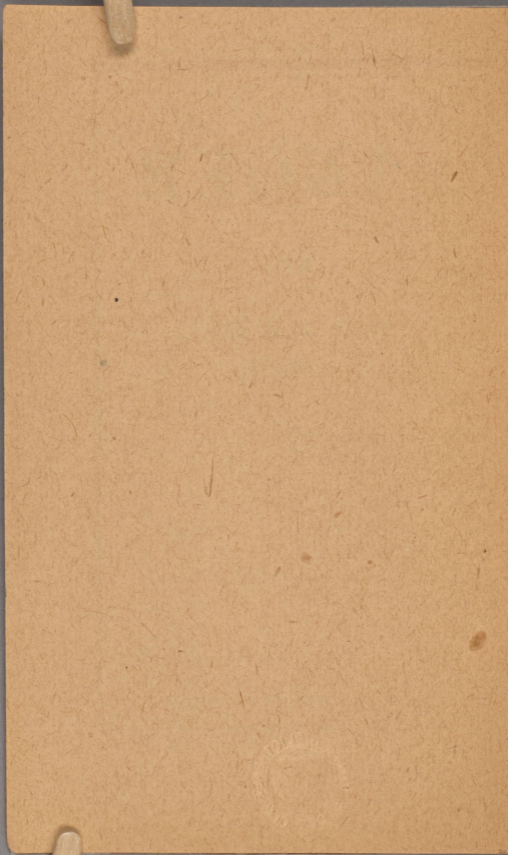
AV

BLINDE J. A. BERG

I FJUGESTA

Örebro 1910. Örebro Nya Tryckeri-A.-B.

1. *Bön.*

Mel.: Re'n bådar morgonstjärnan.

Jag beder dig, o fader,
jag har ej annan råd,
låt det Dig väl behaga,
Du giver allt av nåd.

Jag ligger på ditt altar
jag väntar ditt behag,
jag väntar uppå hjälpen
jag väntar varje dag.

Hjälp mig, o gode Fader,
och hör mitt hjärtas bön:
"Jag länge haver längtat
att återfå min syn."

Du endast kan mig hjälpa,
det ingen annan kan.
Jag fast på dig förtröstar
min käre frälserman.

O, gode, Helge Ande,
Du manar gott för mig.
Jag bunden vid mitt läger
kan blott se upp till Dig.
Som fågeln ifrån buren,
när han befriad är,
jag glad uti naturen
mig nya krafter får.

O Herre, Dig förbarma
och var mig nådelig.
Du hjälper de elända
tänk ock i nåd på mig,
att jag en gång får sjunga
en härlig fröjdesång,
och tacka, lova Herren,
för varje dag och stund.

2. *Herrens nåd.*

Herrens nåd för varje stund
stadigt står hans fridsförbund.

Det sina barn han lovat har,
som han ej tillbaka tar.

Herre hjälp oss rätt förstå,
att allting helt av nåd vi få.
Vårt eget jag ej något är,
är ej en droppe vatten värt.

Han ser vår synd och uselhet;
han alla våra tankar vet.

“Tag bort allt ont för Jesu skull,
och gör mig kärleksrik och huld.”

Den, som synden överger,
Herren honom nåd betar.
Var vi går och var vi står
nåd för nåd vi alltid får.

3. *Glädje hos Herren.*

Mel.: Sjung mitt hjärta sjung.

Världen den är trång
bördan kännes tung.
Resan synes lång,
det finns intet lugn.

Ibland jordens grus
har du ingen stund.
Men i Fadrens hus,
där är alltid lugn.

Var blott stilla, glad,
det är Guds behag.
Än en liten tid,
se'n en evig frid.

Salig redan den,
som har Gud till vän.
Han ej sörja bör;
jämt får livets bröd.

Alltid dricka får
i den källan klar,
som vid korssets stam
stilla rinner fram.

Källan öppen står
varje dag som går.
Den, som dricker där,
han får mer begär.

Källan den är god;
Jesu dyra blod,

som ur såren rann
för oss seger vann.

Segern den är stor,
salig den, som tror
på Guds dyra lamm,
döden övervann.

Var nu glad och lugn
än en liten stund.
Tiden är så kort
Herren kommer snart.

Se'n får du gå hem,
vara med bland dem,
som besegrad' är
Jesus har dig kär.

Glad och lycklig få
omkring tronen stå,
sjunga segersång
evigheten lång.

Harpan Herren har
strängat ren och klar.
Han förvarat den
uti himmelen.

4. *Inbjudning.*

Är du med på resan,
som till hemmet går?
Den är redan salig,
som på Herren tror.

Du, som vandrar fjärran
även har fått bud.
Hör den ljuva rösten:
"Stanna för din Gud."

Herren länge väntat
och han väntar än.
Se, hans famn är öppen,
du får bli hans vän.

Gå ej längre borta,
var ej syndens träl.
Herren för dig ömmar
ömmar för ditt väl.

Tänk på evigheten,
tänk på syndens lön.
Syndens lön är döden
ingen segerlön.

Låt ej satan längre
 tjusa för din själ.
 Giv dig helt åt Herren
 då blir allting väl.

Kom i öppna famnen
 på din frälserman.
 Säkert han förlåter
 all din synd och skam.

Bliv se'n kvar på vägen,
 gå i Jesu spår.
 Ingen blir besviken,
 som på honom tror.

5. *Gamla farmor.*

Mel.: Sabbatsdag hur skön du är.

Gamla farmor skrynklig, blek,
 mycket hon om vägen vet.
 Ålderdomens bästa vän
 Jesus Kristus Frälsaren.

Den, som undfått Herrens nåd
 och nu vandrar i hans spår,

Ädla pärlan har du fått,
nu mår du på resan gott.

Ofte här bland jordens grus
skymmer molnen fadrens hus.
Sången matt och bönen svag,
giv oss krafter dag för dag.

Nådens vindar molnen tar
solen skiner åter klar.
Andens kraft och bödens makt
giver sången bättre takt.

Syskon låt oss stämma in,
sjunga under resan hem.
Bön till Gud och stilla sång
kan förljuva vägen trång.

Kommen flera i vårt led,
unga, gamla kommen med.
Kom i dag, du har fått bud,
stå ej längre mot din Gud.

Gamle man med gråa hår
kanske än i synden går
stapplande vid gravens brädd.
Är du ej för synden rädd?

Skynda fram till Jesu fot
bekänn din synd, där finnes bot.
Det bliver då en bättre sång
att börja sjunga om Guds lamm.

Jungfru i din ungdoms skrud,
om du har förgätit Gud,
Kristi blod dig rena kan,
som för dina synder rann.

Yngling i din ungdoms vår,
som i synden fjättrad står,
tänk uppå ditt eget väl
Herren ömmar för din själ.

Han har lidit allt för dig,
därför bjuder han dig frid.
Hör, han ropar: "Kom igen".
Han vill bli din bästa vän.

Som en moder öm han står,
när som barnet vilse går.
Se, hans ögon mot dig le,
han är glad dig åter se.

Den, som Herren funnit har
haver han i gott förvar,

om än ulven kommer fram
får han ej ett enda lamm.

6. *Julsång.*

Välkommen, välkommen du glada,
du sköna och härliga dag.
Vår fader har givit en gåva
vid julen sin älskade son.

Må glada vi tacka och lova
för denna hans eviga nåd.
Den gåvan är given åt alla,
till människors goda behag.

Välkommen, välkommen du kära,
välkommen en vän hit i dag.
Ditt namn vill vi prisa och ära
lovsjunga din födelsedag.

Julen vi glada vill fira;
då önska vi något att få.
Må då vårt hjärta stå öppet,
att vännen en bostad kan få.

Låt honom ej stå utanföre,
Ett rum vill han hava hos dig.
Om du det icke har städat,
han renar det själver åt sig.

Hör du huru träget han beder.
Stå ej honom längre emot.
Han själv dig båd' renar och kläder,
för hela din synd vet han bot.

Stanna, o stanna han beder,
gå ej uti främmande land.
Öm, som en moder leder
sitt barn med sin trofasta hand.

Välkommen du vän till min hydda
och rena mitt hjärta åt Dig.
Behåll det sedan för evigt,
hos Dig har jag glädje och frid.

Älskade syskon I alla,
som endast på herren vill tro.
Den ädlaste pärlan ni funnit,
det finns ingen bättre att få.

Du människa, som icke vill stanna,
vad är din bestämmelseort?

Avgrundens djup är förskräckligt,
besinna, att tiden är kort.

7. *Vid årets slut.*

Uti årets sista stund
hör vi klockans klang,
uti templets frid och lugn
ha vi bön och sång.

Tack, att även denna gång
vi få vara med,
och vid årets sista stund
böja våra knän.

Hjälp oss, Gud, med all vår synd
och vår börda tung.
Med gamla årets sista stund
gå till din källa lugn.

Tack, o Gud, för detta år,
som ifrån oss gått,
och din stora kärleks nåd
varje dag vi fått.

8. *Nyårsbön.*

Välsigna Gud det nya år,
 som i det gamlas ställe går.
 Hör vår svaga bön och sång
 och hjälp oss alla i ditt namn.

Föröka, Gud, din lilla hjord
 och värm oss mer med livets ord.
 Och bliv vår hjälp i lust och nöd
 vårt fasta stöd i liv och död.

Bevara ock vår ungdom kär,
 som utsatt är för faror här.
 Och rena dem i Kristi blod
 och giv dem kraft, i striden mod.

Församla alla kring ditt bord
 och mätta oss med livets ord.
 Och bliv ett stöd för alla dem,
 de halta, blinda, led Du hem.

9. *Tacka Gud för varje dag.*

Mel.: Sabbatsdag, hur skön du är.

Tacka Gud för varje dag
 för hans goda hjärtelag.

Kläder, föda, allt vi får
inte något felat har.

Tacka honom varje stund
med ditt hjärta och din mun
för det skydd hans änglar bär;
varje stund de stå oss när.

Är du gammal eller ung;
du står under samma dom.
Tack till Herren skyldig är
för den omsorg han beskär.

Herre eller fattig träl,
du har en odödlig själ
och är köpt med Kristi blod.
Tacka Gud, som jämt är god.

När du gått uti ditt rum,
stäng din dörr en liten stund.
I din kära bönevrå,
glad du Herren tacka får.

Om du blott en jungfru är
och en ringa syssla bär,
det betyder ingenting,
blott du är en Kristi lem.

Herre gör vårt hjärta rent,
att det alltid är bekvämt.
Se uppå Din korsgestalt,
alltid tacka Gud för allt.

Och i dödens sista stund,
Herre giv oss frid och lugn!
Dina änglar när oss stå,
när vår sista sömn vi få.

Glad och stilla somna in;
vakna uti himmelen.
Ingen sorg skall vara där,
Herrens glädje evig är.

10. *Tröst i bedrövelsen.*

Mel.: Sjung mitt hjärta, sjung.

När du sorgsen är
och bekymmer bär,
gå till Herrens ord,
sätt dig vid hans bord.

Se, i ordet finns
glädje, frid och tröst.

Tag där ut din del,
bliver sorgen löst.

Löftet det står fast,
som i ordet står.
Icke någonting
han tillbaka tar.

Alla Jesu vittnen
dessa löften haft.
Alla våra vänner,
som ha hemåt gått.

Vi ha samma löften
även bland oss kvar.
Han är jämt densamma
både Gud och Far.

De, som här ha gråtit
hemma skola le.
De, som glada varit
ingen sorg skall se.

Herren handlat rätt
han gör allting väl.
Tänk att få till sist
skåda Jesus Krist.

11. *Bön om hjälp.*

Hjälp oss, Gud, för varje dag
i den svåra striden,
att vi ej få nederlag.
Du kan giva friden.

Fienden är ond och svår,
vi för litet väger.
Vi ha kraft i Jesu sår,
fienden ej äger.

Hjälp oss, Gud, att varje dag
i det blodet strida.
Fienden får nederlag,
står Du vid vår sida.

Fienden med all sin list
oss ej kan förskräcka.
Trots vår uselhet och brist
Kristi blod dock räcker.

Onda tankar och begär
fienden vill giva.
Köttets lustar och besvär
blodet kan fördriva.

Guld och silver värde bär
 ej mot blodet röda.
 Andens kraft och livets ord;
 svärdet vi skall föra.

Hjälp oss, Gud, till Ditt behag
 uti hela striden.
 Fienden giv nederlag
 under hela tiden.

Och vid jordelivets slut
 ha vi hunnit hamnen.
 Om vi troget kämpat ut,
 få vi segerpalmen.

12. *Bön om seger.*

Hjälp mig, Gud, för varje dag
 att det stora målet hinna;
 seger få i alla slag,
 fienden på flykten tvinga.
 Kör: Hjälp mig, Herre, jag är svag,
 mig ledsaga hela vägen.
 Gör mig alltid angelägen,
 följa Dig för varje dag.

Hjälp mig, Gud, för varje dag,
att Ditt ord jag väl betraktar,
och Din sköna sabbatsdag
hålla kär och noga akta.

Kör: Hjälp mig, Herre, etc.

Giv mig, Gud, för varje dag,
att jag får ett ödmjukt sinne.
Att Din andes kraft hos mig
kan fördriva mörka minnen.

Kör: Hjälp mig, Herre, etc.

Giv mig kraft, o Herre kär,
att Ditt ord i hjärtat gjutes.
Mina tankar och begär
rena dem i hjärtedjupet.

Kör: Hjälp mig, Herre, etc.

Onda tankar som förgift
och de falska läror många,
skydda mig, o Jesus Krist,
att mig icke snaran fångar.

Kör: Hjälp mig, Herre, etc.

Hjälp mig varje dag och stund
när det Dig så väl behagar,

på min sista morgonstund
glad få möte Dig o Fader.
Kör: Hjälp mig, Herre, etc.

13. *Hemlängtan.*

Mel.: Stjärnorna blinka.

Hemåt jag längtar;
hela min önskan nu står,
innerligt trängtar
för varje stund, som framgår.

Ängslas nu icke
jag haver funnit en vän.
Han haver lovat
själv att ledsaga mig hem.

Resan syns stundom
både besvärlig och trång.
Se blott på Herren,
bliver ej tiden så lång.

Fienden tjusar,
Alltid han står på sin vakt.
Tro blott på ordet,
Herren där nedlagt en makt.

Ingen blir sviken;
de, som på Herren vill tro.
Han själv har lovat
att vi hos honom få bo.

Tänk vilken glädje
han har berett just åt mig,
räcker för alla
både för mig och för dig.

Resan skall slutas,
här uti tårarnas land.
Vilan får njutas
först på den himmelska strand.

Där få vi möta
de, som förut gått hem.
Alla tillsammans
lovande Gud och hans lamm.

Tack pris och ära.
Jag vill lovsjunga hans namn.
Palmen får bära
evigt i himmelens land.

14. *Väckelsesång.*

Mel.: Ett stilla barnahjärta.

Akta dig för faror
uti främmad' land.
Fastnar du i snaror
så hinner du ej fram.
Herren länge väntat,
väntar på dig än.
Hör den ljuva rösten:
"Kom, o kom igen."

Bliv ej längre borta
och var ej syndens träl.
Herren för dig lidit,
tänkt uppå ditt väl.
Skall idag du stanna,
stanna för din vän?
Hör den ljuva rösten:
"Kom, o kom igen."

Världens många brunnar
uselt vatten ger.
Hur mycket du än dricker
törstar du dess mer.
Herren har dig kallat
och han kallar än.

Hör den ljuva rösten:
"Kom, o kom igen".

Han bjuder dig att dricka
i sin källa klar.
Hela resedräkten
den kläder han utav.
Fullkomligt han dig renar
såsom en moder öm.
Hör den ljuva rösten:
"Kom, o kom ingen."

Ifrån alla fläckar
blir du tvagen ren:
och i vita kläder
kläder han dig se'n.
Han vill sig trolova
med sin brud och vän.
Hör den ljuva rösten:
"Kom, o kom igen."

Om du än är fattig
och ej pängar har,
hör vad Herren säger:
Du för intet får
i min källa dricka,
den har vatten än.

Hör den ljuva rösten:
"Kom, o kom igen."

Källan den står öppen
för varje dag, som går.
Alla Jesu vänner
till denna källan går.
Har du en gång druckit
gå då dit igen.
Hör den ljuva rösten:
"Kom, o kom igen."

Snart är sista dagen
dörren bliver stängd.
Du står utanföre
uti den mörka gränd.
Då hörs icke rösten:
"Kom, o kom igen."
Ty dörren bliver sedan,
för evigt för dig stängd.

Det stora avgrundsdjupet
då framför dig står,
och hela evigheten
den ingen ände får.
Om morgondagen löfte
du ännu ej har fått.

Du kanske just idag
din sista bjudning fått.

15. *Han skall komma igen.*

Mel.: Det blir något i himlen för bar-
nen att få. (Utan kör.)

Ja, det bliver en dag, han skall
komma igen.

Vår Jesus skall komma igen.

Är du lycklig och glad, i hans säll-
skap gå hem?

Blir du glad att han kommer igen?

Ja, det bliver en dag, han skall
komma igen

och räkning skall göra med dig.

Var har du din lampa, finnes olja
i den,

eller lyser hon icke för dig?

Ja, det bliver en dag, han skall
komma igen;

du får se honom komma i skyn.

I sin himmelska glans och gudom-
liga makt.

Är du glad att få se denna syn?

Ja, det bliver en dag, han skall
komma igen.

Han kommer att hämta sin brud.
Acklycksaliga dag, att hemma hos Gud,
för evigt få bliva hans brud.

Kan jag önska mig mer, än med ho-
nom gå hem,
som så mycket har lidit för mig.
Se, hans hand och hans fot, ja hans
blodiga sår
och hans hjärta har brustit för mig.

Han har lidit för oss, det vi själva
förtjänt.

Ja, han ängslades ända till blods.
Denna kampen var svår för vårt
eviga väl.

Herrens kärlek och nåd den är stor.

Var nu stilla min själ, och beakta
ditt väl,

Herrens ande är alltid dig när.

Var blott stilla och lär; "allt är nåd",
 vad han ger.
 Störst bland vänner vår broder han
 är.

16. *Tankar.*

Mina tankar ofta rinner,
 som en hastig virvelström.
 Många ljusa glada stunder
 samt bekymmer skifta om.

Fienden vill kasta ankar
 att min farkost ej går fram.
 Moln och dimma, stora böljor
 Vägen hotar allvarsam.

Hjälp mig, Herre, styra seglen
 med Din kraft och starka hand.
 Friska vindar hela vägen,
 resans mål Din sköna strand.

Jordens glädje räcker icke,
 den är endast som en dröm.
 Se på målet, segerfursten,
 endast han kan giva lugn.

Snart min sista morgon randas,
 ingen natt skall bliva mer.
 Låt min troneslampa brinna,
 att min brudgum glad jag ser.

Han för mig har lidit döden,
 renat mig uti sitt blod.
 Hjälper mig ur syndanöden.
 Han är min och jag har nog.

17. *Lovsång.*

Jag vill sjunga min sång, jag sjunger
 igen
 på den himmelska strand, där har
 jag min vän.
 Om vänner mig svika, då hjälper han
 mig.
 På honom jag litar, han sviker ej mig.
 Kör: Ja, salig är den, som funnit
 sin vän.
 I ordet får möta sin vän.

I tron uppå Ordet, där möter han mig.
 I bönen och sången, där leder han
 mig.

I livet och döden han alltid är när.
 En vän, ibland vänner den bäste
 han är.

Kör: Ja, salig är den, etc.

Jag vill sjunga min sång; jag sjunger
 med fröjd.

Om än resan syns lång, jag vill vara
 nöjd.

Se, Herren är nära, han vill mig så
 väl.

Han äger ju både min kropp och
 min själ.

Kör: Ja, salig är den, etc.

När bördorna trycka han hjälper och
 bär.

I sorg och bekymmer min glädje
 han är.

När frestelsens stormar för mäktiga
 bli,

jag skyndar till Ordet, där finner jag
 frid.

Kör: Ja, salig är den, etc.

När andra är rika och fattig jag står.
 Då går jag till ordet, där glädje jag
 får.

Där har jag mitt näste, där mår jag
så väl.

Där möter min brudgum, han haver
mig kär.

Kör: Ja, salig är den, etc.

Han kläder mig själv i sin helighets
skrud.

Kan jag önska mig mer än få vara
hans brud.

Få krona på huvud och ring på min
hand.

Han ledsagar mig hem till sitt saliga
land.

Kör: Ja, salig är den, etc.

18. *Brudens längtan.*

Mel.: Det står Guds son är död. 185
Missionsf. sångbok.

Ja, Herren har gått fram igenom
jämmerdalen.

Han har berett en väg, den bär till
fröjdesalen.

Ja, var och en som vill uppå den vä-
gen gå,
han glad med Herren får i fröjde-
salen bo.

Kör: Han kommer snart igen att hämta
hem de sina.

Uti hans härlighet vi skall som solen
skina.

Han själv ledsagar mig igenom tåre-
dalen.

Är klädd i helig skrud, hans hem är
fröjdesalen.

Och Herren själv har sagt: de här på
honom tro,
att snart de skola få en evig sab-
batsro.

Kör: Han kommer snart igen etc.

Hjälp mig för varje dag, att med en
stilla längtan,
o Gud, till ditt behag, mitt hjärtas
hela trängtan,
att återse den vän, som för min synd
blev död.

Han har fullkomnat allt och är min
hjälp och stöd.

Kör: Han kommer snart igen etc.

Och var och en vill ha en vän i denna
 världen,
 Vem har ditt hjärta fått, vem leder
 dig på färden?
 Har Jesus blivit din, han är den bästa
 vän,
 Han vill ledsaga dig och alla, ända hem.
 Kör: Han kommer snart igen, etc.

Det bliver snart en dag han kommer
 sista gången.
 Då få vi Herren se och höra ängla-
 sången.
 Må vi då redo stå, med honom få gå
 hem,
 Han åt oss delar då sin stora nådelön.
 Kör: Han kommer snart igen, etc.

En skrud han har berett åt alla sina
 trogna.
 Är vitare än snö. Vi få ock livets
 krona.
 Uti hans härlighet ock se hans stora
 nåd
 i tid och evighet. Gud vare tack och
 lov!
 Kör: Han kommer snart igen, etc.

19. *Herdens trofasthet.*

Mel.: Ett stilla barnahjärta.

Här i främlingslandet
jag förlägen står.

Törnbeväxt är stigen,
ojämn vägen går.

Men den smala vägen
bär till fridens hem.

Herren dit ledsagar
med sin starka hand.

Kör: (Sjunges som de fyra sista ra-
derna.)

Hör den gode herden,
se hans öppna famn,
full med nåd och sanning,
heligt är hans namn.

Fienden och faran,
smyger ofta fram.

Men den falska snaran
löser Herrens hand.

De små späda lammen
bär han i sin famn.

Och de svaga barnen
leder med sin hand.

Kör: Hör den gode herden, etc.

Tänk att bliva buren
uti herdens famn,
på den smala vägen
ledd utav hans hand.
Moln och dimma skymmer
ofta Faderns hus,
men den gode Herden
själv är världens ljus.
Kör: Hör den gode Herden, etc.

Ibland Jesu vänner
få mot hemmet gå.
Omkring nådebordet
med dem sitta få.
Herden bjuder alla:
"Kommen vem som vill,
fattiga och rika",
nåden räcker till.
Kör: Hör den gode Herden, etc.

I hans sälla rike
och hans härlighet,
bli vi honom like
i all evighet.
Då är allt fullkomnat
efter Herrans råd.

Ingen gråt och klagan,
allt är idel nåd.

Kör: Hör den gode Herden, etc.

20. *Uti tidig morgonstund.*

Mel.: Sabbatsdag hur skön du är.

Uti tidig morgonstund
alltid stilla glad och lugn,
kommer vännen allvarsam
full med nåd och kärlek varm.

Kommer som min bäste vän,
leder mig på vägen hem.
Talar stilla, talar väl,
talar friden till min själ.

Inget högmod med sig bär
han vet väl, jag ringa är.
Han är stor och full med nåd,
kärleksfull med goda råd.

Tänk att ha en sådan vän
ständigt vakar vid min säng.
Han är full med kärlek öm,
må han ej av mig bli glömd.

Många vänner jorden bär;
han ändå den bäste är.
Högst av allt jag önska vill,
honom evigt höra till.

Han är kärleksrik och glad,
hjälper mig båd' natt och dag.
Och i dödens sista stund
endast han kan giva lugn.

21. *Vår Frälsare kom som ett
oskyldigt barn.*

Vår Frälsare kom som ett oskyldigt
barn,
den Högstes beskärm är hans skugga.
Hans fattiga moder på kärlek är
varm,
hon hör det, hon evigt får skåda.
Kör: En segrande furste är alltid
oss när,
de fallna bland oss vill upprätta.

All glädje och kärlek hon bär för sin
son,
vad skulle en moder nu säga.

Hon ser på den krona, hans panna
 beklär,
 hon ser hur hans hjärta fick blöda.
 Kör: En segrande furste etc.

Hon hör hur han beder: "O, Fader
 förlåt
 de veta ju ej, vad de göra".
 Hon ser hur han ängslas, Guds he-
 liga lamm,
 som rövare blev han ju räknad.
 Kör: En segrande furste etc.

Han lades i graven, men blev där ej
 kvar,
 var dag och var stund är oss nära.
 I sorg och i glädje han nåd oss be-
 skär
 och bördan han hjälper oss bära.
 Kör: En segrande furste etc.

Ja Herren han känner de sina igen,
 båd' halta och blinda och stumma.
 Och snart skall han komma och hämta
 oss hem,
 ja, då få vi jubla och sjunga.
 Kör: En segrande furste etc.

En Herre och Konung, en Konung
 han är,
 sitt rike han evigt skall styra.
 Ja saliga alla, som detta vill tro,
 få evigt med honom regera.
 Kör: En segrande furste etc.

22. *Aftonsång.*

Det början lida mot solnedgången,
 min levnadsdag är nu snart förrunnen.
 :: Är stadd på resa, jag längtar hem,
 och resans mål det är himmelen. ::

Jag har min fader uti det höga,
 Hans milda ögon de se de svaga.
 :: Hans gode ande mig leder hem
 den smala vägen till himmelen. ::

Hav tack och lov, att det snart är
 över,
 jag får här nere, vad jag behöver.
 :: Ett saligt möte i himmelen,
 få evigt bliva hos Frälsaren. ::

Och stämma in uti änglasången
 till Lammets ära vid harpoklangen.

:|: Då får jag skåda hans härlighet
halleluja i all evighet. :|:

Jag ber, o Fader, att mina kära
Din gode ande oss alltid leda.

:|: Den korta tiden vi ha igen
och sist få mötas i himmelen. :|:

23. *Guds barns trygghet.*

Mel.: Jag är en gäst och främling.

En salig skatt att äga
Guds ord på jorden här,
vi mycket där få lära
som gott och dyrbart är.

Vad Herren haver lidit
vi få i ordet se,
sin nåd han alla bjudit
han vill oss återse.

Kör: Hem, hem i himmelen
ibland den stora skaran
få sjunga Lammets sång.

Och alla våra dagar
 de haver han bestämt,
 båd' sorg och glädje kommer
 allt är av honom känt.
 Han styrer och han leder
 allt med sin starka hand,
 han själv vill oss ledsaga
 till fridens sälla land.
 Kör: Hem, hem etc.

I sorgen han oss gläder,
 han giver goda råd.
 Han föder oss och kläder,
 alltsammans är av nåd.
 I bönen han oss leder
 han vill oss alltid väl.
 Han kallar oss för bröder,
 han lidit för vår själ.
 Kör: Hem, hem etc.

Guds ord det är ett fäste
 är byggt på säker grund,
 där haver vi ett näste
 i sorgen mången gång.
 När synden svår oss trycker
 och bördan kännes tung,
 då få vi gå till ordet
 där finnes frid och lugn.
 Kör: Hem, hem etc.

Hjälp mig att vara stilla
 som Herren har befallt,
 det är hans egen vilja
 han vill mig giva allt.
 Ny nåd för varje morgon
 jag får utav hans hand,
 Och glad min sista afton
 få ila i hans famn.
 Kör: Hem, hem etc.

Och evigt glad uppvakna
 i Fadrens sälla hem,
 befriad ifrån synden
 få sjunga Lammets sång.
 I himlens ljusa salar
 vid gyllne harpors klang,
 ibland den stora skaran
 lovsjunga få Guds Lamm.
 Kör: Hem, hem etc.

24. *Min vän.*

Mel.: Att hava Jesus är bäst ändå.
 Jag har en vän och han har mig kär,
 var dag och stund vill mig följa.
 I liv och döden är alltid när,
 oss synden endast kan skilja.

Han är min starkhet och tröst i nöden,
han hjälper mig genom mörka döden.
∴ Han har mig kär. ∴

Jag kan ej finna min bästa vän
bland jordens klagan och jämmer,
I ordet finner jag alltid den
där vill han aldrig bli glömder.
Jag uti ordet kan honom finna
och evig sällhet hos honom vinna.
∴ Han trofast är. ∴

Jag många gånger får jubla här
fast bördan stundom mig trycker.
Må Herren alltid mig vara när
att synden mig ej bortrycker.
Ifrån hans sanna och rena lära
i ordet mycket jag har att lära
∴ som dyrbart är. ∴

Den som sin glädje i Herren har
han redan salig är vorden.
Den ädla pärlan han funnit har,
det finns ej större på jorden.
Ja, lycklig den, som har Herren funnit,
sitt framtidshopp han i ordet vunnit.
∴ Allt är av nåd. ∴

Hjälp mig, o Fader, för varje stund
ja när det helst dig behagar,
min sista afton få somna lugn.
Att sedan hem du mig tager
till dina helgon i härligheten,
halleluja hela evigheten
:|: lovsjunga Gud. :|:

Jag längtar, fader, att från din tron
det glada budskap skall komma,
och snart mig hämta till bättre rum
som du mig lovat därhemma.
Ett saligt möte ibland de dina
där nåd och sanning skall evigt skina
:|: från Lammets tron. :|:

Jag har nu sjungit min lilla sång
må Herren honom välsigna,
han som det lilla välsigna kan,
han hör de svaga och blinda.
Ja, Herren känner oss allesamman.
Jag vill nu sluta min sång med amen,
:|: Halleluja! :|:

25. *Bön.*

Hjälp mig att vara stilla
under korset böjd,
göra Herrens vilja,
alltid vara nöjd.

Herren åt mig delar
efter sitt behag,
jag så ofta felar
stor är Herrens nåd.

Gode, Helge ande
ljuvlig är din röst,
gör mig lik Johannes
tryck mig till ditt bröst.

Ja, min hela längtan
är att målet nå,
och mitt hjärtas trängtan
snart att hem få gå.

26. *Domsbasunen.*

När domsbasunen kring jorden skallar
och hela slakten tillsammans kallar.

:| Från tidens morgon till sista stund
 skall göras räkning och fällas dom. :|

Och himlaporten skall evigt stängas
 och ingen morgon skall sedan tändas.
 Må ingen av oss ha vandrat så,
 att vi den dagen bortvisas må.

Förlåt, o Herre, allt vad vi fela,
 för varje dag i ditt blod oss rena.
 Förlåt oss allt för ditt eget namn,
 vi blott på nåden få komma fram.

Må oljan klar uti lampan brinna,
 att nåd hos Herren vi då må finna.
 En härlig krona av honom få,
 i sabbatsvilan få glad ingå.

Och stämma in bland den stora skaran,
 och tacka Herren, som frälst från
 snaran.

Och få hos honom i härlighet
 lovsjunga honom i evighet.

Vår pilgrimsfärd har nu snart för-
 runnit,
 och lycklig den, som för Herren
 stannat.

Från dina ögon vi icke då
bland de fördömda bortvisas må.

27. *Hemlandssång.*

Hjälp mig att vara nöjd och glad
med lotten Herren ger,
och tacka Honom varje dag
Han ser vad nyttigt är.

Väl synes resan stundom lång
och bördan kännes tung,
men Herren han är alltid när
för varje dag och stund.

Han mina dagar räknat har
och alla dem bestämt.
Mitt hjärtas tankar han förstår
han har mig icke glömt.

Han lättar bördan, leder mig,
han vet vad jag förmår.
Han känner vägen varje steg
och resan hemåt går.

Ja, snart är jag vid resans slut
 jag har ej långt igen,
 och genom dödens mörka dal
 skall han mig leda hem.

Han skall mig leda vägen hem
 jag kan ej ensam gå.
 Vid resans slut i himmelen
 jag triumfera får.

28. *Lovsång.*

Min sång skall bli om Jesus
 det älskade Guds lamm,
 som burit mina synder
 och dog på korsets stam.
 Hans blod för mig har runnit
 han frälsar mig från synd,
 hans nåd jag får förnimma
 för varje dag och stund.

Kör: Han är min vän, en älskad vän,
 vårt kära hem är himmelen.

Ja, tack du gode Fader,
 som allt har ställt så väl,
 nu ingen mer behöver
 att vara syndens träl.

Den sig till Herren vänder
med hela sitt begär,
han ingen från sig sänder
han haver alla kär.

Kör: Han är min vän etc.

Ja, snart skall Herren komma,
han skall mig hämta hem.
Hjälp mig att vara redo
och vara med bland dem,
de som ha funnit vägen,
den som till hemmet går.

Uppå den smala stigen,
att gå i Jesu spår

Kör: Han är min vän etc.

Ja, snart är resan över
och jag får komma hem,
befriad från bekymmer
och ifrån jordens larm.
Där hemma finns ej klagan
det idel glädje är.

Ibland den frälsta skaran
är Herren evigt när.

Kör: Han är min vän etc.

29. *Bön om Herrens ledning.*

Herre, led mig hela vägen,
ty jag kan ej ensam gå.
Fienden är jämt benägen
följer mig varthän jag går.
Kör: Led mig med din starka hand
hem till fridens sälla land.

Frestaren han lägger snaror
på den väg, jag skall gå fram.
Fräls mig ifrån alla faror,
du mig endast rädda kan.
Kör: Led mig med etc.

Jag är svag och ofta felar,
onda tankar och begär.
Jag kan själv mig icke freda,
gode Ande var mig när.
Kör: Led mig med etc.

Led mig genom ljus och mörker,
led mig genom lust och nöd.
Genom livets alla öden
gode Ande var mitt stöd.
Kör: Led mig med etc.

Genom öken, över bölja,
genom dödens mörka dal.
Låt din ande sist mig leda
hem till himlens fröjdesal.
Kör: Led mig med etc.

Då är resan övervunnen,
intet ont jag fruktar mer.
Fienden är då försvunnen,
Herrens klarhet glad jag ser.
Kör: Led mig med etc.

30. *Den blindes sång.*

En dyrbar skatt man äger
då man har ögats ljus.
För mig är idel mörker
jag ser ej dagens ljus.
∴ Må andens ljus mig lysa
allt mera uppenbart,
tills Herren hem mig hämtar
då allt för mig blir klart. ∴

Ja mina ben ä' svaga
och bördan kännes tung,

och mina krafter sviker,
 hjälp mig att vara lugn.
 :: Här hör man ofta klagan
 och allt förgängligt är,
 jag väntar efter Herren
 han all min starkhet är. ::

Jag väntar efter Herren
 jag längtar varje dag,
 hem till den gyllne staden
 där jag kan sjunga glad.
 :: I himlens ljusa salar
 vid gyllne harpors klang,
 bland stora änglaskaran
 få sjunga Lammets sång. ::

Jag ofta mig befläcker,
 två mig från synden ren,
 behåll mig i det ena
 att älska dig allén.
 :: Den Herren haver funnit
 och i hans sällskap är,
 den högsta skatten vunnit
 på rätta vägen är. ::

O gode, Helge Ande
 du manar gott för mig,

led du mig hela vägen,
 ja led mig hem till Dig.
 ∴ I himlens ljusa salar
 bland helgonskaran mång,
 lovsjunga Gud och Lammet
 i evigheten lång. ∴

Hem i den gyllne staden
 det finns ej mörker där,
 allt strålar omkring tronen
 dess sol är Lammet kär
 ∴ Då har jag övervunnit
 allt, som förgängligt är,
 det sälla målet hunnit,
 är Herren evigt när. ∴

31. *Herrens trofasthet.*

Ja Herren agar ju sina barn,
 men som en fader han älskar varm.
 ∴ I sorgen agar, i glädjen lissar,
 må glad' vi tacka och Honom prisa ∴

Det händer stundom att blicken
 skymmes,
 att solan även bland molnen gömmes.

∴ Men Herrens godhet är alltid stor,
må vi allena på Honom tro. ∴

Han leder stjärnan på himlens fäste,
han känner vägen till fågelns näste.
∴ Han skapat oss lik sin egen bild,
han vill ej bliva ifrån oss skild. ∴

Vi se i spegeln; vem få vi skåda?
Vår egen bild; är den icke kär?
∴ Och så gör Herren; Han på oss
skådar,
för varje stund haver Han oss kär. ∴

Han leder vinden vart den skall fara,
från synden vill han oss väl bevara.
∴ Han är oss när uti alla öden,
Han hjälper oss genom mörka döden. ∴

O, tänk att hava en sådan vän,
Han vill oss leda till himmelen.
∴ Han kläder oss i den vita skruden,
Han själv har tvagit den ren till
bruden. ∴

32. *Se på Guds Lamm!*

Led oss den vägen, som drager till
 livet,
 den, som en gång är utstakad av
 Gud.

Lär oss det rådet, som Frälsaren
 givit,

han, som för oss har gått vägen förut.

Kör: Se på Guds Lamm, som den vägen
 gått fram,
 då skall vi hinna till himmelen fram.

Vägen till himlen i ordet vi finner,
 de, som till målet vill lyckliga gå.

Tusentals löften säkert vi finner
 om vi allenast vill tro däruppå.

Kör: Se på Guds Lamm, etc.

Frestaren alltid oss bjuder och lockar,
 hindren äro många, som han lägger
 fram.

Gå då till Ordet, på löften förtrösta,
 säkert skall vi på den vägen nå
 fram.

Kör: Se på Guds Lamm, etc

Giv oss, o Herre, den tro vi behöva
 alla, som svaga och ängsliga gå.
 Må icke fienden längre oss föra,
 att vi gå bort som förvillade får.
 Kör: Se på Guds Lamm, etc.

Frestaren ofta med nöjen vill locka
 oss ifrån stigen, där vi skall gå fram.
 Låt honom icke från vägen oss locka,
 led oss alltjämt med din trofasta hand.
 Kör: Se på Guds Lamm, etc.

Hjälp oss att troget vi bedja och vaka,
 för varje stund vi behöva din nåd.
 Frestarens nöjen alltid försaka
 endast vi vandra i Frälsarens råd.
 Kör: Se på Guds Lamm, etc.

33. *För en yngling.*

Du står en yngling, som en ros om
 våren,
 och din bästa tid är nu ungdoms-
 åren.

Vandra helt med Herren; det är hans
 behag,
 han vill själv dig leda både natt och
 dag.

Lätt din farkost gungar uppå tidens
 hav,
 åren fort försvinna, snart är ålderns
 dar.

Hindren äro många, frestaren är svår,
 snaran lätt dig fångar, om du vilse
 går.

Ålderdomens dagar bliva mera lätt'
 om du älskar Herren, leder han dig
 rätt,

ty Han känner vägen, den du vandra
 skall.

Får Han själv dig leda, är du fri från
 fall.

34. *För en jungfru.*

Fort gå ungdomsåren fram på din
 levnadsbana,
 tjugutvå du räkna kan redan av dem
 tagna.

Akta väl din ungdomstid, och din
 jungfruskud,
 Herren själv vill leda dig, vandra i
 Hans bud.

Trösta helt på Herrens nåd, hur din
 väg går fram,
 Han dig giver goda råd, för sitt eget
 namn.

Se dig för på tidens hav; stundom moln
 och dimma,
 vet, din farkost den är svag uti stor-
 mens timma.

Fästa blicken på Guds Lamm, skall du
 målet hinna,
 och bland helgonskaran mång' evig
 glädje finna.

Stämma in i Lammets sång och om
 Jesus sjunga,
 stå förklarad i Hans namn, och för
 evigt hemma.

35. *Blinde Bergs egen sång.*

Ja, solen har en stilla gång,
 dess ljus jag nu ej skåda kan.

Och Herren här all makt i hand,
båd' ljus och mörker leder Han.

Nu hava åren sex gått fram
sen' dagens ljus jag sist förnam.
På jorden finner jag ej den,
som mig kan giva syn igen.

Men Herrens nåd är alltid när,
Han giver mig det nyttigt är.
Han är min hjälp, mitt säkra stöd,
Han ger för varje dag mitt bröd.

Jag beder Dig, o Herre kär,
förlåt mig vad jag felat här.
I sorgens och i glädjens stund,
må Du mig alltid giva lugn.

Gjut i min själ Din andes makt
att blott på ordet giva akt,
till dess att Du från denna strand
mig kallar hem till fridens land.

Där skall ej solen nedergå
och mina ögon ljus skall få,
och skåda Dig i härlighet,
Halleluja i evighet!

Och då skall även jag en gång
 få stämma in i Lammets sång.
 Lov pris ske Dig, Guds kära Lamm,
 Ditt blod för mina synder rann.

Jag sjunger ofta, det är sant,
 om Herrens nåd, min säkra pant.
 O, må jag alltid sjunga glad
 till Guds och Lammets välbehag.

36. *Morgonsång.*

Herrens nåd är var morgon ny,
 Hans godhet evigt skall räcka.
 Hjälp oss att alltid från synden fly
 och upp till målet oss sträcka,
 till Faderns glädje i härligheten,
 bli Sonen lika i evigheten.
 All makt av Fadern är Sonen given,
 den, som har Sonen, han haver livet.

37. *Längtan till sabbatsvilan.*

Jordens glädje vår törst ej släcker,
 dess bägar' ofta bitter är.
 Herrens nåd för oss evigt räcker;
 varje stund haver Han oss kär.

Från synd allena Han vill oss rena
och oss för evigt med sig förena.

Må vi stå redo för varje stund att
Herren glada få möta.
Han kommer snart och oss hämtar
hem,
då ingen sorg mer skall möta.
Till sabbatsvilan Han vill oss föra
och Honom evigt vi få tillhöra.

38. *Fort går tiden.*

Fort går tiden, då man slumrar,
efter våren kommer sommar,
kom, o Herre, snart till mig
och mig hämta hem till dig.
Trötta duvan söker näste,
anden söker evigt fäste.
Gör min själ allt mera ren,
att jag strålar i ditt sken.
Gode Fader hör min bön;
Du som hörer allas böner;
Du, som giver blinda syn;
Du, som hör de stummas böner;
Du, som ser i hjärtedjupet
mina tankar Du förstår.

Du hör syndaren, som gråter,
 när hans hjärta öppet står.
 Alla synder Du förlåter;
 Du, o Fader, allt förmår.
 Endast Du, o Herre Krist,
 känner livets alla öden.
 Hjälp mig både först och sist,
 giv mig stilla tröst i döden.
 I ditt stora nåderike
 evigt där få bli Din like.

39. *Ingen fruktan.*

Icke fruktar jag för döden,
 när jag en gång där skall stå.
 Herren har mig alltid hulpit,
 Han skall även hjälpa då.
 Jag har säkert stöd, igenom
 dödens hemska, mörka älv.
 Av Guds kära Lamm, som en gång
 vandrat samma vägen själv.
 Han har brutit dödens makt;
 ingen fara är för handen.
 Snart jag tågar, så Han sagt,
 säkert hem till himlalanden.

